

ASTER, AGRUPACIÓ ASTRONÒMICA DE BARCELONA

ELS COMENÇAMENTS D'ASTER

MEMBRANÇA D'EN RAMON ROS, AMIC D'EN GUILLE I MEMBRE
FUNDADOR D'ASTER

Des de que vaig descobrir que En Ramon Ros, amb qui estic col•laborant per altra entitat, havia estat amic d'En Guille i fundador d'Aster, estava desitjant demanar-li que em fes cinc cèntims dels records, que pogués tenir, dels començaments d'Aster . Estava ben segur que, el testimoni d'una persona que va viure aquells temps, hauria de tenir un valor històric molt apreciat, per qualssevol que estimés Aster.

Heus aquí els documents que ha el•laborat i on es veu l'entusiasme i afecte amb què han estat preparats i que jo li agraeixo de tot cor, en nom de la Agrupació.

Signat: Rafael Quiles

ELS COMENÇAMENTS D'ASTER

Ramon Ros, maig 2010

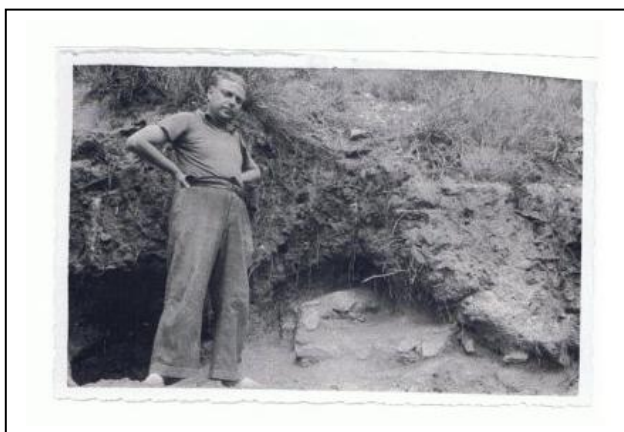
Aster va ser una iniciativa personal de l'Ernest Guille i Moliner, animat i suportat pel seu pare en Ricard Guille Soler que, a l'ombra, sempre el va animar, ajudar i aconsellar i que per tant va ser el co - fundador.

La família Guille - Moliner era d'intel·lectuals per tots els costats i ajudat per les germanes de l'Ernest he aconseguit algunes fotos dels temps. L'Ernest (primer a l'esquerra) tenia un germà més gran, en Robert, i dues germanes, la Montserrat i la Núria. El pare, que tenia tota sort d'afeccions, explorava al voltant de St. Feliu de Codines restes arqueològics i n'havia trobat forces, des del poblat ibèric Puig Alt del Viver fins a ossos de dinosaures. A l'Ernest li agradava ajudar-lo i anar desenvolupant la seva curiositat científica que sempre el va titllar.

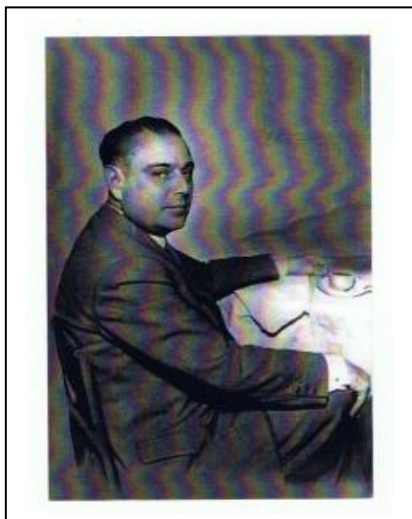

A la dreta, el pare de l'Ernest amb una troballa arqueològica.

L'Ernest, com molts de nosaltres, els de la primera onada de socis d'Aster, va estudiar a les Escoles Pies de Balma i sempre va tenir un caràcter reflexiu introvertit però molt sociable.

Era molt afeccionat a l'astronomia, admirador d'en Comas i Solà el seu ídol i gran divulgador, i va anar a l'única societat astronòmica d'aquells temps, la "Societat Astronòmica d'Hispano - Amèrica", fundada per el mateix Comas i Solà. Va quedar molt decebut doncs s'havia convertit en una presumptuosa societat d'Acadèmics que prescindia dels aficionats. Els va qualificar de "els barbes".

També va anar a veure a la vídua d'en Comas i Solà, que vivia modestament amb la seva germana en la torre d'en Comas i Solà del carrer Saragossa i de tot plegat en va treure la conclusió que mort en Comas i Solà, s'havia aturat a Barcelona l'astronomia activa i que tan l'observatori Fabra com la Universitat eren organitzacions endogàmiques inoperatives pel que no va voler perdre el temps estudiant.

A l'octubre de 1946 va començar a fer reunions com "Agrupación Astronómica Aster" a casa seva al carrer Balma 171 pral. amb els seus companys de curs de batxillerat però, per allò de que "ningú es profeta a casa seva", no tenien gaire èxit.

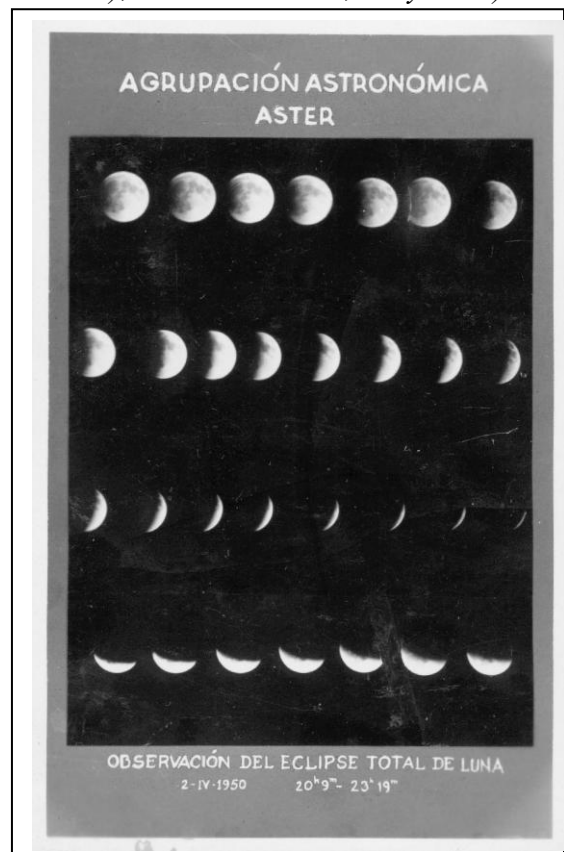

Quan es van animar va ser quan hi vam intervindre els del curs següent, començant per en Ramos i en Ferran, als que molts seguiríem i vàrem copsar la Junta Directiva. Teníem entre 14 i 15 anys.

(A dalt, cursos 2n. i 3r. de batxillerat (el de l'Ernest), bressols d'Aster; Juny 1944)

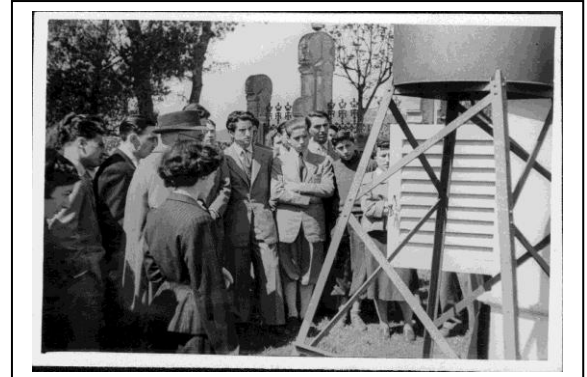
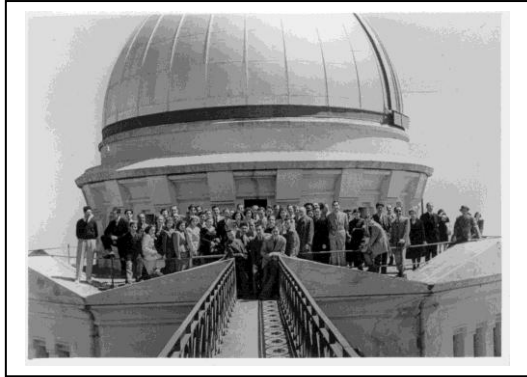
Les reunions van ser tan concorregudes i amb participació de gent poc coneguda, que al 1947 es va fer convenient buscar un local independent, legalitzar l'Agrupació i fins i tot emancipar a l'Ernest, que tenia 16 anys, per poder-lo anomenar President. Aquí va lluir la mà del pare de l'Ernest, el senyor Ricard Guille Soler que amb bones relacions amb el "Regimen", ja s'havia responsabilitzat de les reunions a casa seva i va assolir l'alta oficial d'Aster a primers de 1948.

D'altra banda, van aconseguir llogar a un familiar, l'àtic del passeig de Gracia 71 que es va inaugurar a l'abril del 1949 en el que de seguida vam instal·lar l'estació meteorològica gràcies a les relacions de l'Ernest amb el "Servicio Meteorológico Nacional" mentre també atenia a l'observatori del Turó de l'Home.

L'Ernest era un cicló, cada dia ens sorprenia amb novetats. Es relacionava amb tota classe d'estaments que el poguessin ajudar a la difusió de l'astronomia i de la meteorologia i també amb els de la radio i els diaris que van difondre força l'Agrupació i el nombre de socis anava augmentant espectacularment .

Les activitats eren febrils, conferències, visites, exposicions, projeccions de pel·lícules, observacions astronòmiques, edició de la revista, excursions, festes, etc.

Visita a l'Observatori Fabra i la seva estació metereològica (nombrosa assistència)

La veneració de l'Ernest per en Comas i Solà el va portar a organitzar, en la Virreina, una exposició d'homenatge, per la que va obtenir de la seva vidua totes les facilitats i objectes.

També va aconseguir tota classe de suports mediàtics i va ser un èxit de visitants. Mentre d'altres d'Aster, com a menys jo, no vem entendre fins molt després quines eren les seves intencions o propòsits però, "la marxa m'anava".

La inauguració amb la vídua Comas i Solà

La construcció d'un observatori a sobre del àtic va ser una obsessió des del començament. L'Ernest va comprometre a dos socis que eren paletes a treballar gratuïtament els diumenges al matí i a una bona colla de nosaltres a fer de manobres.

Vam tenir de començar per fer l'escala i després per aixecar baranes a tot el perímetre del terrat. Els materials els portaven durant la setmana, els deixaven al garatge de la planta i els pujàvem a coll i be per l'escala i d'allà per dins de l'àtic, fins l'obra. Els plànols d'obra civil van ser graciosament fets per l'arquitecte Bonet Gari.

Van ser molts diumenges en que arribàvem a la dutxa de casa, tard, molt cansats i bruts de ciment fins les celles. Els nostres pares aprovaven el nostre juvenívol ús d'energies. La cúpula la vaig projectar jo, amb l'ajuda d'en Guille i en Ramos i la va construir un planxista que treballava en un taller que feien aparells de raigs X. La vam pujar a peces pel passatge Domingo.

El novembre de 1953 s'inaugurava l'observatori i el celebràvem amb un dinar.

